

skab for fremtidige krisesituationer. Den sidste ting er måske den allerstørste udfordring i øjeblikket. Vi må desværre se i øjnene, at infrastrukturelle nøglepunkter i Europa såsom energiforsyningen kan være sårbare mål for angreb, og Danmark kan selvfølgelig let tænkes omfattet. Derfor er vi selvsagt også nødt til at holde et vågent øje med vores beredskab. Det skal tages meget alvorligt.

Sluttelig skal jeg blot bemærke, at skal vi have et velfungerende europæisk energimarked, og det mener vi i Det Konservative Folkeparti er et mål, så skal vi være bevidste om, at det er alle landes ansvar, at det sker på en ordentlig og hensigtsmæssig måde.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige tak til ministeren for redegørelsen og for hans besvarelse af forespørgslen.

Redegørelsen starter jo med regeringens vision, der bygger på »velfungerende energimarkeder underbygget af rammer, der sikrer høj forbruger- og miljøbeskyttelse, effektiv energianvendelse, afdæmpet udvikling i energipriser og en høj forsyningsikkerhed på både kort og lang sigt.«

Det smager jo af fugl, men jeg vil nok sige, at det smager mere af måge end af due. Jeg vil derfor godt starte med, hvordan indledningen og en 10-minutters-version ville have lydt, hvis den havde været formuleret af SF ved regeringsmagten som energiminister:

»SF's energipolitik er ambitiøs. Den bygger på visionen om en massiv omlægning af energiproduktion og energiforbrug. Energitransportation på kul, gas og olie vil blive udfaset senest i 2030 og erstattet af ren energi-teknologier som grundlag for opretholdelse af et velfungerende samfund med en høj levestandard.

Kl. 14.40

Med hensyn til transporten, hvor olieforbruget er voksende, er målsætningen udfasning senest i 2050, hvorefter brint og andre rene teknologier vil have erstattet anvendelsen af benzin og dieselolie.

Visionen bygger på, at Danmark kan og skal spille en aktiv rolle, ja, på en række områder en førende rolle i udviklingen og anvendelsen af ren energi-teknologier, dvs. teknologier, hvor vi erkender vores ansvar for, at kommende generationer har ret til et bæredygtigt miljø og en høj levestandard, ikke bare i Danmark, men på globalt plan.

Er denne vision en venstreorienteret ønskedrøm, der har realiteterne imod sig? Ingenlunde. Der findes ganske vist fortsat politiske kræfter, der ikke tør tænke visionært og ikke tør påtage sig medansvaret for kommende generationer. Disse politiske kræfter mangler desværre mod, ja, måske også vilje – i hvert tilfælde for nogle af dem – til at se mulighederne for at skabe en win-win-situation, dvs. en satsning, hvor vi målrettet nedbringer udslippet af klimagasser, NO_x'er, kvikksølv og andre miljø- og sundhedsskadelige stoffer fra energiproduktionen, hvor vi kommer ud af vores afhængighed af import af kul, olie og gas, og hvor vi samtidig får skabt nye arbejdspladser og nye indtægter til samfundet.

Videnskabsmæssigt og teknologisk har vi et stærkt udgangspunkt. Nogle synes tilsyneladende fortsat, at det er træls at høre om vindenergi som en succes. Det gælder ikke i udlandet, der jo sandt for dyden valfarter her til landet for at lære om, hvad det er, vi har gjort, og hvordan vi har gjort det.

Lad mig derfor lige opsummere i kort form:

I løbet af en periode på 20 år har vi formået at udvikle vindkraft fra en kilowatt-time-pris på flere kroner til en kilowatt-time-pris, der er lavere end den, noget kul- eller gasværk kan præstere, ja, billigere. Når denne pointe ikke helt er trængt igennem til alle endnu, skyldes det udelukkende den voldsomme forvridding af prisdannelsen, der er forårsaget af, at de sorte energiproduktioner ikke bærer de fulde omkostninger for disse teknologiers belastning af klimaet, det nære miljø og sundheden.

Vi er således et pænt stykke vej fra den grønne markedsøkonomi, der skal afløse den nuværende sorte markedsøkonomi, hvis det skal være reelt at tale om et marked, der både er frit og fair.

Teknologier som f.eks. biogas, sol, geotermi m.v. er endnu knap så langt fremme. Med den biogasaftale, det efter meget lange og meget seje forhandlinger med V og K lykkedes at få igennem for nylig, er vi dog nået et skridt videre i markedsmodningen på dette område.

Tillad mig i denne sammenhæng at drage et stort suk. Det har været meget vanskeligt for mig at forstå, hvorfor specielt Venstre, der har sine rødder i landbruget, har strittet så voldsomt imod at få en aftale, hvor vi slår flere fluer med ét smæk: Udnyttelse af energipotentialet i gyllen og det øvrige organiske affald, bedre optagelse af næringsstofferne i planterne, mindre nedsviv-